

Provinciale Staten van Drenthe
Postbus 122
9400 AC Assen

Betreft: de beantwoording van mijn brief van 17 december 2002 en de brief van 15 juni 2003 inclusief de vragen, die nadien zijn gerezen (Statenstuk 2003-79).

Hoorn, 28 oktober 2003

Geachte leden van Provinciale Staten,

PROV. BESTUUR VAN DRENTHE
No.: 2003010025
Ingek.: 30 OKT 2003
Class nr.:
TE BEH. DOOR: SG

Tijdens de eerstkomende Statenvergadering op 4 en 5 november 2003 behandelt U Statenstuk 2003-79 inzake een brief die U volgens Uw Provinciebestuur ter kennisgeving aan moet nemen. Alvorens U die brief van 15 juni 2003 ter kennisgeving aanneemt verzoeken wij U goede nota te nemen van het volgende.

Op 5 februari 2003 besluit Provinciale Staten (PS) mijn brief van 17 december 2002 ter afdoening in handen van Gedeputeerde Staten (GS) te stellen. Met deze bevoegdheidsoverdracht is en blijft PS eindverantwoordelijk voor de goede afhandeling van mijn brief van 17 december 2002. Eindverantwoordelijkheid valt namelijk niet te delegeren.

Derhalve verwacht ik van PS dat zij mij op de hoogte houdt van de stand van zake inzake het afhandelen van de brief van 17 december 2002 door GS en dat daarna PS zelf mij schriftelijk bericht over hetgeen PS gaat doen met de informatieverstrekking, waarom ik in die brief vroeg.

- Het betreft ten eerste vraag naar informatie over een besluit van GS over het intrekken van de horecavergunningen van mijn schoonzus en mijn broer. Volgens meerdere bronnen heeft GS dit besluit in 1999 niet genomen, terwijl volgens wettelijke richtlijnen en de eigen verordening van de provincie Drenthe, dit besluit van GS er wel moet zijn. Wij bedoelen hier niet het niet bevoegde besluit van de niet bevoegde geschillenkamer. Wij bedoelen een besluit van GS zelf, als enige bij wet bevoegd orgaan om in deze een besluit te nemen.

De vragen, die PS aan GS zou kunnen stellen, zijn: waarom is dit besluit er niet en wat denkt de provincie Drenthe jegens de horecabeheerders nu te gaan doen, als het klopt dat op onrechtmatige gronden deze horecavergunningen door de provincie Drenthe zijn ingetrokken. De beheerders hebben hierdoor schade opgelopen en

moesten zij door afwezigheid van de vergunningen hun discotheek voortijdig verlaten.

Hierbij moet PS ook aan de Commissaris van de Koningin vragen, waarom deze in brieven aan de bestuursrechter en aan de Raad van State meldt, dat van schending van het ne bis in idem beginsel geen sprake is, als hij volledig achter de tweede reparatoire sanctie op rij vanuit hetzelfde feitencomplex opgelegd, staat en hij daarbij weet, dat dezelfde twee sancties op een vervalst proces verbaal van bevindingen zijn gebaseerd. Zie hiervoor de brief van de korpsbeheerster van 3 juli 2001, die reeds in Uw bezit is.

Vanaf het prille begin is de Commissaris van de Koningin op de hoogte van de onbetrouwbaarheid van dit proces verbaal geweest, daar wij hem dit in een zeer vroeg stadium middels brieven duidelijk hebben gemaakt en wij daarna in deze gelijk hebben gekregen.

Het zijn deze vragen die wij van PS schriftelijk beantwoord willen zien, naast de andere vragen die PS in het kader van de brief van 17 december 2002 en de brief van 15 juni 2003 nog moet beantwoorden.

- Het betreft ten tweede de vraag naar informatie over een besluit van GS over de twee beschikkingsbrieven met klachten, die H.G. Beukeveld op 19 juni 2001 aan GS en de Commissaris van de Koningin heeft gezonden in het kader van het bestemmingsplan Heege West 3 te Coevorden. Onderzoek in de besluitenlijsten van GS over het jaar 2001 en onderzoek in het dossier Heege West 3 in het Provinciehuis Drenthe brachten dit wettelijk verplicht besluit van GS in het kader van een beschikkingsbrief over een bestemmingsplan niet aan het licht. Daarnaast hebben wij nooit een wettelijk verplicht besluit van GS over deze beschikkingsbrief van 19 juni 2001 ontvangen. Hiermee kan worden gesteld dat zo'n wettelijk verplicht besluit van GS er eveneens niet is.

De vragen, die PS aan GS zou kunnen stellen, zijn: waarom is dit besluit er niet en wat denkt de provincie Drenthe jegens H.G. Beukeveld nu te gaan doen, als het klopt dat op onrechtmatige gronden dit besluit er niet is.

H.G. Beukeveld heeft door het niet kunnen verwezenlijken van zijn eigen projecten op zijn eigen grond schade geleden.

Hierbij moet PS ook aan de Commissaris van de Koningin vragen, waarom hij in de brief aan de Raad van State meldt dat H.G. Beukeveld geen zienswijze over het bestemmingsplan Heege West 3 bij de gemeente Coevorden heeft ingediend en geen beschikkingsbrief bij GS Drenthe.

Een kopie van de wel ingediende zienswijze over het bestemmingsplan Heege West 3 ligt zelfs in het dossier Heege West 3 bij de provincie Drenthe. Dit kopie bevat de stempel van de gemeente Coevorden en is dus in het bezit van de provincie Drenthe en van de gemeente Coevorden, terwijl beiden dit bezit ontkennen en nalaten deze zienswijze in normale procedures mee te laten lopen.

Een van de twee ingezonden beschikkingsbrieven aan de provincie Drenthe was aan de Commissaris van de Koningin zelf gericht.

Hij wist dus dat wij wel een beschikkingsbrief bij de provincie Drenthe hadden ingediend.

Hij wist dus ook, dat wij wel een zienswijze bij de gemeente Coevorden hadden ingediend.

Het zijn ook deze vragen, die wij van PS schriftelijk beantwoord willen zien.

Bij de gemandateerde bevoegdheidsoverdracht van 5 februari 2003 naar GS moet PS zich hebben gerealiseerd, dat GS in deze brief de gebeten hond is en boosdoener is geweest van diverse wetsovertredingen en onwaarheden jegens de familie Beukeveld en dat herhalingen van dezelfde onrechtmatigheden en ontkenningen in de lijn der verwachtingen zouden kunnen liggen.

Aldus geschiedde, omdat GS geen strobreed in de weg werd gelegd en zij het nodige te verbergen had.

Voor de oude en de nieuwe onrechtmatigheden van GS in strijd met de wet en haar recidiverend gedrag jegens de familie Beukeveld wordt PS als eindverantwoordelijke hier volledig voor verantwoordelijk gehouden en voor verantwoordelijk gesteld. Hierbij valt eindverantwoordelijkheid nu eenmaal niet de delegeren, mandateren c.q. af te schuiven.

Het was immers PS, die op 5 februari 2003 GS de opdracht gaf om mijn brief van 17 december 2002 af te handelen, terwijl PS mede door mijn zwager dhr W. Muller tijdens een eerdere hoorzitting, meer dan aannemelijk is gemaakt, dat GS het nodige had te verbergen, dit verborgen wenste te houden en dit dan ook verborg, koste wat kost.

Gezien de informatie in de brief van 17 december 2002 en de voorgaande geschiedenis met GS lag het er zo duimdik boven op dat de vos zijn passie bleef spelen, dat dit onherroepelijk tot problemen en herhaling van dezelfde problemen zouden leiden, hetgeen ook gebeurde.

Mijn brief van 17 december 2002 handelt over een drietal onderwerpen, waarover wij als familie Beukeveld van de provincie Drenthe nadere informatie willen hebben, omdat deze bij wet aanwezig moet zijn.

Bij afwezigheid van deze informatie klopt de mededeling van gedeputeerde drs S.B. Swierstra tijdens de Statencommissie van 27 november 2002 gebezigd niet en dan hebben gedeputeerde drs S.B. Swierstra en de Commissaris van de Koningin L.A. ter Beek ook enkele andere problemen.

Eén daarvan is het harde gegeven dat PS niet alle informatie krijgt, die zij voor haar functioneren nodig heeft. Dit is in strijd met de Provinciewet.

Een andere nog kwalijker gegevens is het feit, dat de burger niet op wettelijke normen bij de provincie Drenthe kan vertrouwen, dit terwijl zij juist een intentie tot integriteitverbetering heeft goedgekeurd.

Het derde probleem, dat GS leden recidiverend met onwaarheden komen en hiermee rechtbanken misleiden is het ergst, hetgeen in ons democratisch stelsel door PS als eindverantwoordelijke niet getolereerd kan worden.

Ook in het kader van de Wet, integriteit en legitimiteit van overheidsorganen zijn deze feiten ernstig te noemen en zijn zij in ons huidige democratisch stelsel tevens niet door de burgers te accepteren.

Kort zal worden doorgenomen welke nieuwe onrechtmatigheden GS met het beantwoorden van de brief van 17 december 2002 jegens de familie Beukeveld heeft uitgehaald. Let wel, het betreft hier uitsluitend nieuwe onrechtmatigheden.

Na schriftelijke weigeringen van GS ons de gevraagde openbare informatie te verstrekken, dienen wij bij GS bezwaren in. GS verordent daarop dat de Commissie voor advies op bezwaarschriften (Cie) de bezwaren van Beukeveld in de vorm van een hoorzitting behandelt en daarna adviezen aan GS uitbrengt.

Wij komen hiervoor op 24 maart 2003 bij deze Cie, die maar één bezwaar van ons wil behandelen. Op de andere twee bezwaren mag van de Cie niet worden ingegaan.

De Cie behandelt alleen de procedure over het intrekken van de horecaverGUNningen door middel van de onbevoegde geschillenkamer en de Cie meldt schriftelijk richting GS dat een geschil hetzelfde is als een beroep.

Met deze kronkel wordt de geschillenkamer door de Cie ontvankelijk verklaard en GS bevestigt dit schriftelijk.

Hierbij negeren de Cie en GS hun eigen provinciale verordening voor geschillen, de wettelijke procedures volgens Awb in zake administratief beroep, die sinds 1994 geldig zijn en artikel 49 Drank en Horecawet.

Wij hebben dan met deze Cie en GS over de geschillenkamer een geschil van inzicht en doen beroep op GS om hier uit te komen.

Dit geschil met de Cie laten wij de Cie duidelijk merken door aan te geven, dat wij in het kader van het intrekken van de horecaverGUNningen niet bij een beroepkamer zijn geweest.

GS verklaart in de vergadering van 8 april 2003 niet één maar alle bezwaren van Beukeveld ongegrond. Hierbij is en blijft ook voor GS het standpunt gehandhaafd, dat een geschil gelijk aan een beroep is.

Wij voorzien deze procedures van de Cie én van GS als onrechtmatig en dienen twee beroepen bij de bestuursrechter in.

Maanden later krijgt GS door, dat zij een beroepsprocedure bij de rechtbank te Assen heeft lopen, waarbij geen hoor en wederhoor heeft plaats gevonden en de provincie Drenthe dan een zeer grote kans loopt, dat zij deze procedure verliest.

Het betreft de aansprakelijkheid voor de causale schade bij het intrekken van de twee horecaverunningen en het niet kunnen realiseren van eigen bouwprojecten in Heege West 3, doordat de gemeente Coevorden een zienswijze over deze bouwprojecten bewust en met voorbedachten rade verdoezelde en de provincie Drenthe in deze haar controlerende taak verzaakte en richting Raad van State daarover onwaarheden vertelde.

GS voelt bij deze onrechtmatigheden nattigheid en probeert alsnog, nogmaals over dezelfde bezwaren eenzelfde besluit te nemen, dit maal met wederhoor van de Cie.

De bevooroordeelde én medeplichtige Cie in dit complot neemt deze hoorzitting af buiten de tijdslimiet vermeld in hun eigen provinciale verordening, waarbij wij weigeren hieraan mee te werken door te stellen, dat de Cie niet meer bevoegd is en dat GS als bestuursorgaan nu bij wet verplicht is zelf hoor en wederhoor af moeten nemen.

Hier gaat de Cie niet op in en zij gaat stug door, door en door.

De Cie laat hierbij duidelijk merken, dat zij haar eigen provinciale verordeningen niet kent en dat zij daarnaast lak heeft aan enig belang voor de burger.

De Cie is er voor de broodheer en zij gaat door en door, tot later een besluit geen besluit met rechtsgevolgen meer is en PS gelooft dit.

Ook de ander provinciale verordening, waarin precies staat beschreven hoe een administratief beroep op GS moet worden geregeld, kende de Cie niet, gezien haar antwoord dat een geschil gelijk is aan een beroep.

De Cie geeft onbevoegd advies aan GS, die inmiddels ook buiten de tijdslimiet twee dezelfde besluiten uitbrengt, als die zij ook op 8 april 2003 in een gezamenlijk besluit heeft uitgebracht.

Wederom heeft hierbij geen wettelijk verplicht hoor en wederhoor door een bij wet bevoegde instantie plaats gevonden, daar de Cie niet meer bevoegd is.

GS bevestigt deze onbevoegdheid van hoor en wederhoor schriftelijk en wij dienen wederom een tweetal beroepen bij de rechtbank in. Ook bij deze beroepen zal het accent op het ontbreken van hoor komen te liggen.

Wij accepteren deze procedures bij GS en de Cie niet, daar hier duidelijk wordt afgeweken van wettelijke richtlijnen vermeld in de Awb en de provinciale verordeningen van de provincie Drenthe.

Per brief van 15 juni 2003 vragen wij PS om op de bezwaren, die uiteindelijk voortkomen uit de brief van 17 december 2002 te reageren, daar iemand van de provincie Drenthe deze informatie bij wet verplicht volgens wettelijke normen moet verschaffen en wij vragen PS ook de vragen te beantwoorden, die wij, in de loop van de procedure met GS en de Cie gerezen, aan de provincie Drenthe in zijn algemeenheid hebben gesteld.

Met name de procedures bij de Cie en GS zijn aanleiding tot vragen, die als vanzelfsprekend bij een integere overheid, inmiddels voorzien van integriteitcodes, dienen te worden beantwoord, met als doel, dat deze onrechtmatige handelwijzen jegens de familie Beukeveld nooit meer plaats zullen vinden.

PS in het bezit van integriteitcodes is hier als eindverantwoordelijke orgaan eindverantwoordelijk voor, waarbij geldt dat eindverantwoordelijkheid, eindverantwoordelijkheid is.

PS, als eindverantwoordelijke, neemt deze brief van 15 juni 2003, op advies van de Cie zonder hoor en wederhoor!, ter kennisgeving aan.
De burger behoudt volgens een nieuwe verordening van de provincie Drenthe spreekrecht om hierop te anticiperen.

Op de te simpele ter kennisgeving van PS reageren wij met een bezwaarbrief en hiermee verspelen wij ons spreekrecht, terwijl PS nog over dit bezwaar moet beslissen.

In deze bezwaarbrief maken wij PS aannemelijk, dat de Cie en GS recidiverende onrechtmatigheden jegens ons hebben gepleegd en buiten de wettelijke tijdslimieten tot besluiten zijn gekomen.

Het besluit van PS wordt op advies van de Cie, zonder hoor en wederhoor, een besluit zonder rechtsgevolgen genoemd en PS als eindverantwoordelijke denkt hiermee van mijn brief 17 december 2002, mede gericht aan PS, en mijn brief van 15 juni 2003 gericht aan PS, af te komen.

Nogmaals wijzen wij PS op de eindverantwoordelijkheid bij de provincie Drenthe, vooral bij procedures, die niet volgens wettelijke normen zijn verlopen.
De Wet heeft hierin voorzien door voor PS hiervoor artikel 151 A Provinciewet in het leven te roepen, alwaar wij ons als familie Beukeveld op beroepen, door te stellen dat PS hier gebruik van moet maken en nader onderzoek instelt naar gedragingen van ambtenaren van de provincie rondom het intrekken van de horecaverGUNningen en beschikkingsbrieven in het kader van het bestemmingsplan Heege West 3 te Coevorden en de wettelijke informatieverstrekking van GS richting PS en richting de burger, waaronder de familie Beukeveld.

Simpel achterover leunend en van de prins geen kwaad willen weten is niet meer aan de orde, daarvoor heeft de familie Beukeveld teveel onrechtmatigheden met de

provincie Drenthe meegemaakt om deze met de huidige informatietechnologie nog in de doofpot te kunnen houden.

Nogmaals verwijzend naar diverse websites, waaronder de Sociale Databank Nederland lukt het de provincie Drenthe niet meer om deze onrechtmatigheden, jegens de familie Beukeveld begaan, te verdoezelen.

Het volledig ontdoen van alle gegevens van de familie Beukeveld, die voorheen normaal wel op de website van de provincie Drenthe te raadplegen waren, heeft geen zin, omdat voldoende locaties met goede zoekmachines over blijven, alwaar deze informatie horizontaal en verticaal traceerbaar, jaar in jaar uit, dag en nacht wereldwijd vrij toegankelijk blijft.

Hiermee keert gelukkig het tij tegen de doofpotten cultuur en viert transparantie hoogtij.

Wij hebben namelijk niets te verbergen.

Wij zij zijn gewoon simpele hardwerkende burgers, die geen tijd voor malversaties hebben, laat staan zich hier dag en nacht tegen te moeten verdedigen, zoals bij ons het geval is.

- Het derde bezwaar voortvloeiend uit mijn brief van 17 december 2002, omvattend de beroepsprocedure over belangenverstremming van gedeputeerde H. Weggemans in samenhang met de onrechtmatige onteigeningsprocedure van onze gronden in Heege West 3 te Coevorden laten wij hier (voorlopig) rusten, omdat H. Weggemans inmiddels geen commissaris van de NOM en geen gedeputeerde meer is. Indien H. Weggemans met zijn koninklijke onderscheiding wel voorzitter/commissaris van de Europark BV's blijft, van waaruit de onteigeningsprocedure, in strijd met artikel 14 Grondwet, met medeweten en medewerking van GS, PS en medecommissaris, ex directeur Europark GmbH, burgemeester mr ing. B.P. Jansema van de gemeente Coevorden, is opgezet, dan komen wij hem daar wel tegen en attenderen wij hem aldaar op bepaalde onrechtmatigheden. Wij leggen dan een aantal subsidiestromen bloot en komen zo weer bij de provincie Drenthe terecht.

Samenvattend:

Met volgens jurisprudentie niet al te sterke antwoorden van de Cie en GS hoeft PS er niet op te rekenen van de eindverantwoordelijkheid jegens gedragingen van GS en de Cie af komen door simpel te stellen, dat de brief van 15 juni 2003 voor kennisgeving is aangenomen.

Ook niet door simpelweg het afhandelen per 5 februari 2003 aan GS over te laten, die de burger heeft bedrogen en andermaal nogmaals bedriegt, hetgeen volledig in de lijn der verwachtingen lag.

PS heeft de nieuwe onrechtmatigheden bij GS kunnen voorzien en kunnen voorkomen.

PS is er voor de burgers.

PS is er voor om eerlijke en hardwerkende burgers te behoeden tegen onrechtmatigheden vanuit hun eigen organisatie ontsproten.

Derhalve kan worden gesteld:

- of PS beantwoordt zelf de brief van 17 december 2002 en de brief van 15 juni 2003 inclusief de latere vragen, die hier omtrent zijn gerezen,
- of wij gaan op grond van artikel 121 Provinciewet naar Onze Minister om hem te vragen in deze problematiek een besluit te willen nemen.

Bij een niet veranderend standpunt van PS gaan wij onherroepelijk naar de bestuursrechter én naar Onze Minister.

De provincie Drenthe heeft jegens ons te veel te verbergen.

Dit heeft de provincie geheel aan eigen handelen te danken, daar wij altijd bereid zijn geweest om door minnelijke schikking uit deze impasses te komen.

Tot nu toe bewandelt de provincie Drenthe andere wegen, die ons voldoende handvaten geven om langdurig terug te slaan.

Het is aan de provincie Drenthe, of zij deze strategie wil blijven volgen, of zij een ander pad wil bewandelen, zoals onze zwager W. Muller een jaar eerder heeft aangeboden met de doelstelling via minnelijke schikking uit de deze affaires te willen komen.

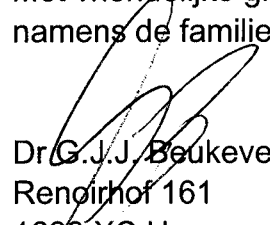
De familie Beukeveld heeft geld, tijd, grond, kennis en de media (o.a. Internet) tot de beschikking om adequaat op alle reacties van de provincie Drenthe te kunnen anticiperen.

Het woord is aan PS om hier adequaat op te reageren.

Voor een voorbeeld van een adequate aanpak wordt verwezen naar een kopie van het bijgevoegd krantenartikel in de NRC van 27 oktober 2003.

Verwijzend naar het krantenartikel trachten wij goedschiks uit de affaires te komen. Goedschiks of kwaadschiks het antwoord is aan PS.

Met vriendelijke groet,
namens de familie Beukeveld.

Dr. G. J. J. Beukeveld
Renoirhof 161
1628 XC Hoorn

Witte Huis heeft de leugen tot norm verheven

President Bush heeft niet alleen gelogen over 'Irak', steeds meer Amerikanen beseffen dat hij gelogen heeft. Dat zal zijn populariteit in november 2004 niet ten goede komen, meent Mark Hertsgaard.

Des van ieder presidentschandaal in de moderne Amerikaanse geschiedenis is dat een president niet strijkt over zijn wandaden, maar over zijn pogingen ze te verdoezelen. Nixon en de Iran-Contrazaak, Clinton en Monica Lewinsky - ze hadden allemaal de schande kunnen vermijden als ze hun misstappen meteen hadden toegegeven, want dan had het land hen vergeven en was iedereen overgegaan tot de orde van de dag.

George W. Bush maakt nu dezelfde fout. Net als zijn voorgangers heeft Bush het probleem dat hij het Amerikaanse volk heeft voorgelogen en de vraag die boven de toekomst van zijn presidentschap hangt is of hij dat zal moeten toegeven.

Clinton en Reagan reddden hun presidentschap door hun fouten op de nationale televisie te bekenen. Als doorgewinterde politici besloten ze beiden de tijdelijke schande van het boeteleed te verdragen

om hun baan als machtigste man op aarde te behouden. Maar Bush lijkt in temperament meer weg te hebben van Richard Nixon, die tot het bittere eind van *Watergate* vasthield aan de steeds twijfelachtiger bezweringen van zijn onschuld en dan ook uit zijn ambt werd gezet.

Evenals Nixon heeft Bush besloten bij zijn verhaal te blijven, wat er ook gebeurt. Hij verzet zich tegen de opsporing van het Irak in zijn regering waardoor de identiteit van CIA-agente Valerie Plame naar buiten kwam. En hij heeft onlangs samen met een aantal hoge functionarissen besloten tot een hernieuwde propagandacampagne in zake Irak waarvan het achterliggende motto lijkt te zijn: vertel dezelfde leugens nog een keer, maar dan luider. Door dit soort onbeholpen crisismanagement zal het Witte Huis alleen maar dieper in de problemen raken.

Het probleem waar Bush voor staat is dat de propaganda waarmee hij de oorlog met Irak heeft verkocht hem gaandeweg begint te achtervolgen. En het Witte Huis pakt deze uitdaging niet goed aan doordat de ideologische verblindheid het zicht op de werkelijkheid wegneemt. Dat is een beroepsgevaar voor leugenaars: ze gaan in hun eigen leugens geloven.

De regering-Bush verwijt de media dat ze het Amerikaanse volk misleiden omdat er de vele positieve ontwikkelingen die in Irak inmiddels gaande zouden zijn.

Maar geen enkele propaganda van het Witte Huis kan iets veranderen aan het feit dat elke maand tientallen Amerikaanse soldaten sneuvelen, nog eens tientallen gewond raken en tienduizenden veel langer dan verwacht van huis worden gehouden, met als gevolg spanningen in privé-levens, geschade carrières en onvrede bij de legezinnen die (in het algemeen) tot Bush

Presidenten struikelen doordat ze verdoezelen

trouwste aanhang behoren. Inrudden heeft David Kay, de met zorg gekozen expert van de regering-Bush, in Irak nog geen massavernietigingswapens gevonden.

Steeds meer gewone Amerikanen zien in deze ontwikkelingen het bewijs dat Bush de redenen voor de oorlog heeft overdreven en ten onrechte een snelle, gemakkelijke overwinning heeft beloofd. Daarmee is een beslissende drempel in dit schandaal overschreden: niet alleen heeft de president gelogen, maar steeds meer Amerikanen, in en buiten Washington, beseffen dat hij heeft gelogen.

Voor het eerst sinds het aantreden van

Bush is er de laatste weken een aanhoudende stroom kritische berichtgeving (in plaats van nu en dan een negatief verhaal). De Amerikaanse pers heeft zich niet tegen Bush gekeerd omdat de journalisten op eens moed hebben gevat, maar omdat de media in Washington de mening van de politici in Washington weergeven en steeds meer van die politici een gevoel van onbehagen krijgen over de menselijke, financiële en politieke kosten van de Amerikaanse bezetting van Irak. Essentieel is dat de kritiek uit het hele ideologische spectrum afkomstig is. Naast de gebruikelijke progressievelingen hebben ook Democratische haviken als John Murcha om het aftreden van minister van Defensie Donald Rumsfeld gevraagd, terwijl de Republikeinse mekkeren over de uitgave van 87 miljard dollar voor de wederopbouw van een land met de op één na grootste oliereserve ter wereld.

Maar Bush zou de storm gemakkelijk tot bedaren kunnen brengen. De oplossing komt regelrecht uit het handboek *Damage Control*: speel op de televisie open kaart met het Amerikaanse volk, zodat je het schandaal achter je kunt laten. Bush zou niet echt hoeven toegeven dat hij gelogen heeft. Maar hij moet wel laten merken dat hij de groeiende kritiek hoort, de gesmaakte fouten betreurt en een plan is nader samen te werken met de rest van de regering en de buitenwereld om de toestand

in Irak te herstellen. Ook zou hij waarschijnlijk een zondebok moeten offeren voor het Plame-lek, om te laten zien dat hij een inbreuk op de nationale veiligheid waar zelfs conservatieven zich aan hebben geërgerd niet in de doofpot zal stoppen.

Dat zou de verstokte tegenstanders van Bush niet tevreden stellen, maar dat hoeft ook niet. Het doel zou zijn dat Bush zijn steun in het wankelende centrum versterkt, want het centrum bepaalt doorgaans de loop van de Amerikaanse politiek. De enige andere ontspanning is dat er een wonder gebeurt - dat het door oorlog verscheurde Irak plotseling verandert in een vredesparadijs waar de Amerikanen meer worden toegelicht dan uitgescholden.

Bush hoeft niet bang te zijn dat hij wordt afgezet; daar zijn de Democraten te bedeesd voor. Waarschijnlijk is dat een aanhoudende kritiek uit beide partijen tot een nog negatievere berichtgeving zal leiden, waardoor de populariteit van Bush in november 2004 nog lager zal zijn. Voeg daarbij een massale ontvreemding over zijn economische herstel zonder banen groei, en de Texaan zou als president wegens op één termijn kunnen blijven steunen, mits de Democraten een aantrekkelijk kandidaat tegen hem inzetten.

Mark Hertsgaard is onder meer de schrijver van The Eagle's Shadow: Why America Fascinates and Infuriates the World.